

חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 29), התשס"ח-2008*

1. תיקון סעיף 1
- בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –
- (1) אחרי ההגדרה "ערוץ 2" ו"הערוץ השלישי" יבוא:
- "ערוץ הכנסת" – כהגדרתו בסעיף 2 לחוק שידורי טלוויזיה מהכנסת, התשס"ד-2003²;
- (2) אחרי ההגדרה "רישיון להפעלת תחנת הזנה לוויינית" יבוא:
- "רשות השידור" – כמשמעותה בחוק רשות השידור³.
2. בסעיף 51 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "תחנות שידור" יבוא "בשיטה האנלוגית";
- (2) בסעיף קטן (א), אחרי "לשידורי טלוויזיה" יבוא "בשיטה האנלוגית";
- (3) אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:
- "(א2) תכנון, הקמה והפעלה של תחנות שידור ראשיות לשידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, כאמור בסעיף קטן (א), וכן קליטתם והפצתם של שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ראשיות כאמור, יופסקו בתום 18 חודשים מהמועד הקובע, ובלבד שבאותו מועד יש לציבור אפשרות זמינה לרכישת ציוד לקליטת שידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית, ופורסם צו שהוצא לפי סעיף 51ג; בסעיף זה, "המועד הקובע" – המועד שבו החלה הרשות בהפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לאחר שניתנה הודעת המנהל לפי סעיף 51א(ט).
- (א3) על אף הוראות סעיף קטן (א2), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, להאריך, בצו, את התקופה האמורה בסעיף קטן (א2), לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכח כי דחייה כאמור נדרשת בשל שיקולים של טובת הציבור או שמקיימים טעמים אחרים המצדיקים דחייה כאמור"
- אחרי סעיף 51 לחוק העיקרי יבוא:
3. הוספת סעיפים 51א עד 51ג
- "הקמה ומימון של תחנות שידור ספרתיות
- 51א. (א) הרשות תתכנן, תקים ותפעיל, בעצמה או באמצעות אחרים, תחנות שידור ספרתיות לקליטתם ולהפצתם בציבור של שידורים שייקלטו בכל רחבי הארץ, של גופים אלה:
- (1) בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 ובערוץ השלישי;
- (2) הכנסת, אם ביקשה לעשות כן לגבי שידורי ערוץ הכנסת, בהתאם להוראות סעיף 51ב(ב);
- (3) רשות השידור, אם ביקשה לעשות כן לגבי שידורי הטלוויזיה שהיא משרדת, בהתאם להוראות סעיף 51ב(ב).

* התקבל בכנסת ביום כ"ח בשבט התשס"ח (4 בפברואר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 335, מיום ג' בחשוון התשס"ח (15 באוקטובר 2007), עמ' 16, עמ' 147.

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 59; התשס"ז, עמ' 155.

² ס"ח התשס"ד, עמ' 32.

(ב) הודיעה הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, לרשות, כי היא מבקשת שהרשות תפיץ את שידורי ערוץ הכנסת או את שידורי הטלוויזיה של רשות השידור, כאמור בסעיף 51(ב). יתקבלו החלטות מהותיות של הרשות בעניין תכנון והקמה של תחנות שידור ספרתיות כאמור בסעיף קטן (א), ובעניין הפצה של שידורי הטלוויזיה, בתיאום עם הכנסת או עם רשות השידור.

(ג) תחנות שידור ספרתיות יהיו בבעלותה של הרשות ובפיקוחה.

(ד) בעלי הזיכיונות כאמור בסעיף קטן (א)(1) יממנו את עלות ההקמה של תחנות שידור ספרתיות, למעט ההפרש כמשמעותו בסעיף 51(ג), בסכומים ובשיעורי ההשתתפות שתחליט הרשות.

(ה) במהלך תקופת הקמתן של תחנות השידור הספרתיות, יגיש המנהל לשר ולשר האוצר דין וחשבון, בתוך 30 ימים מתום כל רבעון (בסעיף קטן זה – הרבעון המדווח); דין וחשבון כאמור יכלול, בין השאר, פרטים אלה: ההתקדמות בתכנון ובהקמה של תחנות שידור ספרתיות במהלך הרבעון המדווח וההתקדמות הצפויה במהלך הרבעון שלאחריו, ואומדן מעודכן של סך עלות ההקמה, ואומדן ההוצאות הצפויות ברבעון שלאחר הרבעון המדווח.

(ו) השר, שר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך לכך, רשאי לדרוש מהמנהל להמציא פרטים נוספים הדרושים לצורך בדיקת החישובים שבבסיס האומדנים, כפי שפורטו בדין וחשבון שהגיש לפי סעיף קטן (ה).

(ז) לא יאוחר מ-11 חודשים מיום תחילתו של חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 29), התשס"ח-2008,³ יוקמו תחנות שידור ספרתיות כך שתתאפשר קליטת שידורים כאמור בסעיף קטן (א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.⁴

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ז), רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לדחות, בצו, את המועד האמור באותו סעיף קטן לתקופה שלא תעלה על ארבעה חודשים, אם ראה כי יש צורך בדחייה כאמור.

(ט) במועד השלמת ההקמה כאמור בסעיף קטן (ז) או (ח), יודיע המנהל לבעלי הזיכיונות כאמור בסעיף קטן (א)(1), כי ניתן להפיץ שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות השידור הספרתיות; הודעה כאמור תפורסם גם לציבור בדרך שיוורה המנהל.

(י) הוראות סעיף 51(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין תחנות שידור ספרתיות.

³ ס"ח התשס"ח, עמ' 192.

⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(יא) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הטלגרף האלחוטי.

(יב) בסימן זה –

“עלות ההקמה” – כלל התשלום בעד תכנון והקמה של תחנות שידור ספרתיות, לרבות תשלום בעד –

(1) רכישת המקרקעין שעליהם יוקמו תחנות השידור הספרתיות;

(2) רכישתן של זכויות שימוש בצידו, לרבות במשיבים בלויין;

(3) הקמת תחנות שידור, לרבות עבודות התשתית הכרוכות בכך;

(4) רכישת המשדרים;

“תחנת שידור ספרתית” – תחנת שידור ראשית, כהגדרתה בסעיף 51(א), לשידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית.

(א) הרשות תפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של ערוץ 2 והערוץ השלישי במסגרת שני ערוצי טלוויזיה, ובלבד שהמנהל הודיע כי ניתן לעשות כן בהתאם להוראות סעיף 51(ט).

51. הפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות

(ב) הרשות תפיץ לפי בקשה של הכנסת או רשות השידור, את שידורי ערוץ הכנסת או את שידורי הטלוויזיה שמשרת רשות השידור, לפי העניין, באמצעות תחנות השידור ספרתיות, כמפורט להלן:

(1) ערוץ הכנסת – ערוץ טלוויזיה אחד;

(2) רשות השידור – עד שני ערוצי טלוויזיה.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), הודיעה הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, לרשות, לאחר יום י' בניסן התשס"ח (15 באפריל 2008), כי היא מבקשת שהרשות תפיץ את שידורי ערוץ הכנסת או את שידורי הטלוויזיה של רשות השידור, לפי העניין, רשאית הרשות לדרוש כי הכנסת או רשות השידור, לפי העניין, תישא בסכום ההפרש שבין עלויות ההקמה; בסעיף זה, “ההפרש שבין עלויות ההקמה” – ההפרש שבין עלות ההקמה הכוללת את התשלומים הנוספים לצורך הפצת שידורי הטלוויזיה של אותו גוף, לבין עלות ההקמה אלמלא ביקש מהרשות להפיץ את שידוריו.

(ד) לא הסכימו הרשות והכנסת או רשות השידור, לפי העניין, על סכום ההפרש שבין עלויות ההקמה, יורה השר על הסכום כאמור, לפי שיטת חישוב שורה עליה, וכן רשאי הוא, עד שורה כאמור, ליתן הוראה לעניין תשלומים חלקיים; הוראות השר לפי סעיף קטן זה טעונות הסכמת שר האוצר.

(ה) הרשות תפיץ את שידורי הטלוויזיה של ערוץ הכנסת ושל רשות השידור, כאמור בסעיף קטן (ב), כך שאופן ההפצה,

איכות השידורים ויתר המרכיבים של שידורי הטלוויזיה, לפי בחירתו של אותו גוף, יהיו זהים לאופן ההפצה, לאיכות השידורים של בעלי הזיכיונות כאמור בסעיף 51א(א)(1) ולמרכיבים של שידורי הטלוויזיה שבעלי הזיכיונות רשאים לבחור בהם.

(ו) בעד הפצת שידורי טלוויזיה כאמור בסעיף קטן (ב), ישלמו הכנסת ורשות השידור לרשות דמי הפצה בסכום שנקבע לפי סעיף 100א.

סיוע מאוצר המדינה 51. שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע, בצו, סכומים שיינתנו כסיוע מאוצר המדינה לאוכלוסיות נזקקות, לפי אמות מידה ובאופן שיקבע, לרכישת ציוד לקליטת שידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית עקב המעבר מהפצת השידורים בשיטה אנלוגית להפצה בשיטה ספרתית, ובלבד שהסיוע לא יפחת מ־50 אחוזים מעלות הציוד כפי שקבע השר.

תיקון סעיף 52

4. בסעיף 52 לחוק העיקרי –

(1) בכותרת השוליים, אחרי "ערבויות" יבוא "ובטוחות";

(2) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "או, לפי דרישתה של הרשות, ערבויות להבטחת המימון של עלות ההקמה כאמור בסעיף 51א(ב)";

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הרשות רשאית לדרוש מבעל זיכיון כאמור בסעיף 51א(א)(1), ומרשות השידור, להפקיד בידיה ערבויות או בטוחות אחרות להבטחת תשלום דמי הפצה כאמור בסעיפים 100א או 51ב(ו), לפי העניין";

(4) בסעיף קטן (ב) –

(א) במקום "האמורות בסעיף קטן (א)" יבוא "או הבטוחות האמורות בסעיפים קטנים (א) או (א1)";

(ב) בסופו יבוא "ובלבד שתנאי הערבויות והבטוחות כאמור בסעיף קטן (א1) ודרכי מימושם, יהיו זהים לגבי כלל מפקידי הערבויות והבטוחות כאמור באותו סעיף קטן".

תיקון סעיף 53

5. בסעיף 53 לחוק העיקרי –

(1) האמור בו יסומן (א), ובו אחרי "בשל תחנות השידור" יבוא "וכן תשלומים ששילם בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בעד עלות ההקמה כאמור בסעיף 51א";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הסכומים שקוזזו לפי סעיף קטן (א)."

תיקון סעיף 55

6. בסעיף 55(ב) לחוק העיקרי, אחרי "51" יבוא "51א, 51ב".

תיקון סעיף 63

7. בסעיף 63(ד) לחוק העיקרי, אחרי "51" יבוא "51א, 51ב".

תיקון כותרת סימן א' לפרק ח'

8. בכותרת סימן א' לפרק ח' לחוק העיקרי, אחרי "דמי רישיון" יבוא "דמי הפצה".

תיקון סעיף 100

9. בסעיף 100(ד) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "וכן לצורך חישוב תשלומים שקוזזו מתוך התמלוגים לפי סעיף 53".

10. הוספת סעיף 100א דמי הפצה
 100א. בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה ישלם לרשות בעד הפצת שידורי טלוויזיה, כאמור בסעיף 51ב(א), סכום שיורו עליו השר ושר האוצר לאחר התייעצות עם הרשות; הסכום האמור יחושב לפי סך כל התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלתו, בתפעולו ובתחזוקתו של תחנות השידור הספרתיות וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת השידורים כאמור, למעט עלות ההקמה, כשהוא מחולק במספר הכולל של הערוצים אשר שידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי סעיף 51ב; בסעיף זה, "תחנת שידור ספרתית" ו"עלות ההקמה" – כהגדרתן בסעיף 51א(יב).
11. תיקון סעיף 101 בסעיף 101 לחוק העיקרי –
 (1) בכותרת השוליים, במקום "ובדמי הרישיון והתמלוגים" יבוא "בדמי הרישיון ובדמי ההפצה";
 (2) במקום "ודמי הרישיון" יבוא "דמי הרישיון ודמי ההפצה".
12. תיקון סעיף 102 בסעיף 102 לחוק העיקרי, אחרי "דמי הרישיון" יבוא "דמי ההפצה" ובמקום "99 ו-100" יבוא "99 עד 100א".
13. תיקון סעיף 102ב בסעיף 102 לחוק העיקרי, אחרי "דמי הרישיון" יבוא "דמי ההפצה, למעט דמי הפצה שהכנסת חייבת לשלם לפי סעיף 51ב(ו)", אחרי "דמי רישיון" יבוא "דמי הפצה" ואחרי "דמי רישיון" יבוא "דמי הפצה".
14. תיקון חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁵, בסעיף 1 –
 (1) אחרי ההגדרה "מיתקני דרך" יבוא:
 "מיתקני תקשורת" – תחנת שידור, כהגדרתה בחוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990⁶, המשמשת או המיועדת לשמש לצורכי שידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית;
 (2) בהגדרה "תשתיות לאומיות", אחרי "אתרי סילוק וטיפול בפסולת" יבוא "מיתקני תקשורת".
15. תיקון חוק רשות השידור – מס' 19
 בחוק רשות השידור, התשכ"ה-1965⁷, אחרי סעיף 44 יבוא:
 "הפסקת שידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית 44ה. (א) קליטתם והפצתם של שידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, יופסקו בתום 18 חודשים מהמועד הקובע, ובלבד שבאותו מועד שידורי הטלוויזיה של הרשות מופצים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לציבור יש אפשרות זמינה לרכישת ציוד לקליטת שידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית ופורסם צו לפי סעיף 51 לחוק הרשות השניה.
 (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאית הרשות להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א), לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכחה כי דחייה כאמור נדרשת בשל שיקולים של טובת הציבור או שמתקיימים טעמים אחרים המצדיקים דחייה כאמור.

⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ח, עמ' 17.

⁶ ס"ח התש"ן, עמ' 59.

⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 106; התשס"ח, עמ' 147.

(ג) בסעיף זה –

“המועד הקובע” – כהגדרתו בסעיף 51(א2) לחוק הרשות
השניה לטלוויזיה ורדיו, התש”ן-1990 (בחוק זה – חוק
הרשות השניה);

“תחנת שידור ספרתית” – כהגדרתה בסעיף 51א(יב) לחוק
הרשות השניה.”

16. (א) בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד למועד הקובע כהגדרתו בסעיף 51(א2) תחולה, הוראות מעבר וחובת התקנת תקנות

(ב) אין בהוראות סעיף 51(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 2(2) לחוק זה, כדי להטיל על הרשות חובה לתכנן, להקים, או להפעיל בעצמה או באמצעות אחרים תחנות שידור ראשיות לשידורי טלוויזיה בשיטה האנלוגית, לעניין שידורי הערוץ השלישי.

(ג) שר האוצר יביא תקנות לפי סעיף 51 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לא יאוחר מ-60 ימים לפני מועד הפסקת הפצתם של שידורי הטלוויזיה בשיטה האנלוגית לפי סעיף 51(א2) או 3א לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3(2) לחוק זה.

(ד) בסעיף זה –

“תחנת שידור קיימת” – תחנת שידור ראשית לשידורי טלוויזיה בשיטה הספרתית, שהיתה קיימת ערב יום תחילתו של חוק זה, או תחנת שידור ראשית שמחליפה תחנת שידור כאמור;

“תחנת שידור ראשית” – כהגדרתה בסעיף 51(א) לחוק העיקרי;

“הערוץ השלישי” ו”הרשות” – כהגדרתם בחוק העיקרי.

אריאל אטיאס
שר התקשורת

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק (תיקון מס' 4), התשס"ח-2008*

1. בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, התשמ"ג-1983¹ (להלן – החוק העיקרי), תיקון סעיף 1 אחרי ההגדרה “מוצרי טבק” יבוא:

”מוצר המשמש לעישון טבק” – מוצר המשמש לעישון טבק, בכל צורה שהיא, לרבות נרגילה, מקטרת ונייר לגלגול סיגריות.”

2. בסעיף 8א לחוק העיקרי –

(1) בכותרת השוליים, אחרי “מכירה” יבוא “השכרה או השאלה”;

(2) בסעיף קטן (א), אחרי “מוצר טבק” יבוא “או מוצר המשמש לעישון טבק”;

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(א1) לא ישכיר ולא ישאל אדם מוצר המשמש לעישון טבק לקטין.”

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ח בשבט התשס"ח (4 בפברואר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 160, מיום ט"ז בתמוז התשס"ז (2 ביולי 2007), עמ' 230.

² ס"ח התשמ"ג, עמ' 38; התשס"ד, עמ' 535.